

BEDŘICH

To jsem já, Bedřich, rodák z Horní Suché.

Já fáral na Františku, nalij po kališku,
šampus, burčák, borovička, vodka, rumík, slivovička,
spadla lžička do kafíčka, Kaša v náručí Země se točí.

To jsem já, Bedřich, horník revírník,
sedím u kompu, za Gatese kopu,
abych fachčil v super práci, nervy v rekvalifikaci,
školím se honem, teď ajťákem jsem, tak to zapijem! Nalij!
Glo glo glo... do plna nalej, tak to zapijem! Bo, bo Ostrava...

To jsem já, Bedřich, už vím, co je shift,
ctrl, alt, delete, získávám v tom grif,
Ibm, Asus, Lenovo, prsty jak párky, nic hotovo.
Vodka, rum, zelená, Kaša se červená,
zase se mi líbí, že jí něco slíbím! Tož dupej! Glo, glo, glo...
Další borovičku, budu mít špičku,
kola se točí, Kaša v náručí. Bo, bo Ostrava...

VODA

Čistá jak křišťál z pramene tečeš.

Tíhu na zádech máš, neutečeš.

Před stíny, co Zemi ničí, plní lahodná chuť, chybí, není.

Nastavíš zrcadlo, vidím sebe.

Svět máš na dlani, padáš z nebe.

Jak mlha stoupáš, slunce opře se,
nechceš dál setrvat na stejné adrese.

Voda, voda, voda...

Hluboká, někdy mělká.

Voda, voda, voda...

Sloní paměť její velká.

Voda, voda, voda...

Pohladí, někdy srazí.

Voda, voda, voda...

Taková, jak s ní zacházíš.

Umíš mne umýt, očistit, zchladit.

Život zachránit, můžeš zabít.

Tsunami běsnící na povrchu Země,
voda ve sklenici, voda jsi ve mně.

Voda, voda, voda...

Svůdná, krásně voní.

Voda, voda, voda...

Rozběhnout se, skočit do ní.

Voda, voda, voda...

Pohladí, někdy srazí.

Voda, voda, voda...

Taková, jak s ní zacházíš.

Rozkládáš světlo v duhu krásnou.

Nad tvými tvary jen a jen žasnout.

Dobré slovo s hudbou působí,

chuť tvou mocně násobí

Voda, voda, voda...

Led, někdy vločka.

Voda, voda, voda...

Divoška nepočká.

Voda, voda, voda...

Pohladí, někdy srazí.

Voda, voda, voda...

Taková, jak s ní zacházíš.

ZRNKO PÍSKU

Prachem jsi na miskách vah,
Zrnko písku galaxií,
hvězd, co zrněk v poušti je,
jedny hasnou, druhé žijí.

Kdo přehled má, hvězdy zná,
v oceánu galaxií,
časomlýn mele dál,
chvíli jsi tu stál, lidé sní, žijí.

Haló, haló, kdo to ví,
haló, haló, kdo odpoví,
haló, haló, bránou vcházíš,
haló, haló, poznání nekoupíš.

Čas nezastavíš, v prach se obrátíš,
odemkni, znej, marnost nehledej,
čas nezastavíš, v prach se obrátíš,
v oceánu galaxií (poběžíš k svému cíli) 4x

Kdo klíče má, kdo to ví,
Kdo odemkne, odpoví,
haló, haló, bránou vcházíš,
haló, haló, poznání si nekoupíš.

Haló, haló, kdo to ví,
haló, haló, kdo odpoví,
haló, haló, bránou vcházíš,

haló, haló, poznání nekoupíš.

ZÁRUKY

Kdybych se znovu narodil,
měl mít rozum, co mám.
Dnes touhy, co byly, zahodil,
nehonil se ostošest.

S dětmi více hrál bych si,
milé nosil květiny,
nežil jako závodník,
bývalo by to jiný.
Naj, naj, na naj...

Život nedává záruky,
záruky jistot, podání ruky.
Nevěřím, že lépe je,
kde je čas, je naděje.
Naj, naj, na naj...

My ctili jeden druhého,
sliby plnily se hned,
nehráli na sudího,
dnes hrajeme s fauly bez karet.

Kde je čas, je naděje,
mnohé se dá zachránit.
Věř, vše dobře dopadne,
skepsi se dá ubránit.
Naj, naj, na naj...

Život nedává záruky...

Naj, naj, na naj...

Naj, naj, na naj...

OREL

Jsem oškubaná slepice
z klecového chovu,
jmenuji se Orel,
kvokám znovu, znovu.

Mám pohyb křídla,
roztáhnu, to je jiná káva,
uvězněná v kleci,
není žádná sláva.
Chicken house,
chicken house,
kokokokokoko...

Jsem oškubaná slepice
z klecového chovu,
místo krmných směsí
teď čerstvou travu zobu.
Chicken house,
chicken house.

Nahoru po žebříku,
kohout čeká v kurníku,
kvokneme si spolu
a letíme dolů.
Chicken house,
chicken house,
kokokokokodák...

Vejde bio, volný výběh,
vejce, hala, nebo klec,
lepší býtí orlem přeci,
nežli na pětníku v kleci.

Vejde bio, volný výběh,
vejce, hala, nebo klec,
lepší býtí orlem přeci.
nežli na pětníku...

Chicken house,
chicken house,
kokokokodák...

Valčík

Cinkneme sklenkou o sklenku, z očí do očí jiskra skočí,
do morku kosti pronikají, zem se točí, ledy dech tají.

Dva vesmíry jedno jsou, krev pění, tep rychlí, srdce buší,
divoký tanec těla v jedno splynou, dvoj jediná bytost, nám to sluší.

Miluji tě, miluji život s tebou,
maluji, strom zasadím,
dům postavím, syna, dceru chovat budu,
 pryč od tebe nepůjdu, bude se ti líbit, můžu slíbit!

Když cinkneme sklenkou o sklenku, mráz venku, nám nic neschází,
z šílených tanců dervišů, vznášíme se v extázi.

Po čase vášeň dvou leklých ryb, není rozechvění,
čím to je, že lásky slib, jak mlha mizí a není?

Kde je tvé, miluji tě, miluji život s tebou,
maluji, strom zasadím,
dům postavím, syna, dceru chovat budu,
 pryč od tebe nepůjdu, bude se ti líbit, můžu slíbit?

Když oheň v krbu slábne, kdo chce, přiloží,
nebo nad tím mávne, jinak bude žít.

Nanananana...

PRACHY

Kudrnatí, plešatí,
oholení, vousatí,
malí, kulatí,
kdopak nám to zaplatí? Aha, haha...

Vyhlazení, krabatí,
vysocí, krpatí,
vlivní, bohatí,
kdopak to zaplatí? Aha, haha...

Prachy, prachy, prachy, prachy,
žádný strachy, strachy, strachy,
prachy, prachy, prachy, prachy,
samý hrachy, hrachy, hrachy,
hlavně žádnou práci, práci,
nejhůř bejvák na Pankráci.

Pravdu má, kdo platí,
pravdu má, kdo platí,
pravdu má, kdo platí,
pravdu má, kdo platí.

Investice na dálnice,
to je slovo do pranice,
zakázky ocení bez
výběru řízení. Aha, haha...

Prachy vezmou hlavně tobě,

každé hrábě hrabou k sobě,
dotace ocení bez
výběru řízení. Aha, haha...

Prachy, prachy, prachy...

Pravdu má, kdo platí...

POPÍLEK

Z komínů černá, žlutá, bílá nám sluší.

Copak to tu máme, kdopak to tuší?

Dýcháme to všude, není úniku.

To nebudou barvy Baníku.

Padá, padá popílek,

pod kotlem hoří ohýnek,

Hulváky, Bartovice, Michálkovice,

řeknou emisní stanice,

Kunčice, Vítkovice nebo Radvanice,

řeknou emisní stanice.

Čeho dostáváme nejvíce,

Benzo(a)pyren, prach, arzen, smog,

srdce, játra, ledví a plíce,

nekecej, drž hubu a krok.

Rýma, astma, eksem, alergie,

ať nechytne nás letargie,

pojd' něco zrobit, vypakujme smog,

ať jsme všeci zdraví napřesrok.

Padá, padá popílek...

PÍSEŇ PRÁCE

Já nikdy robot nebudu,
raději na pracák půjdu.
Vezmu podporu,
pár dávek k tomu,
taxi mě doveze domů. 2X

Kouzelník volá abrakadabra,
má králíka v klobouku, jiný „diskriminace“,
dostane třeba dům, louku?

Diskriminace, diskriminace,
Dostanu od vás podporu,
diskriminace, diskriminace,
věřím modrému praporu,
diskriminace, diskriminace,
bez rozdílu všechny nakrmit,
diskriminace, diskriminace,
kvóty je třeba naplnit.

Nebuďte smutní,
pracujte tvrdě,
dávky mi nevezmou,
ať to zkusí v luxusních hadrech tvářit se hrdě,
I-phone v ruce,
jooo, to se musí...

Kouzelník volá abrakadabra,
má králíka v klobouku,

jiný „diskriminace“,

dostane třeba dům louku?

Diskriminace...

Tak mlč, pracuj, ty poctivče,

ať máme stále, z čeho brát,

jsi zedník, řidič autobusu, opovaž se ozvat! Jinááááák...

Diskriminace, diskriminace...

OSTRAVA

Kdo hledá štěstí ve světě,
kotví někde v přístavu,
potká takovou na planetě?
Děvuchu, věrnou Ostravu.

Fajnová ostrá Ostrava,
pod kůži hloub se dostává... 2x
Kolonie, paneláky,
na haldu pro uhlí,
do průvodu taky,
změť jazyků,
vůně kovu,
správnou slabiku,
tepeme znovu.

Ref.: Fajnová ostrá Ostrava...

Baby v centru
parádu honily,
vysoké pece
nad hlavou čadily,
změť jazyků,
vůně kovu,
správnou slabiku,
tepeme znovu.

Fajnová ostrá Ostrava ...

Studénka, Jistebník,

pivo jak čaj,
Polanka nad Odrou,
muziko hraj!
Srdce taje,
Svinov se blíží,
Janáček hraje,
to je můj kraj!

Fajnová ostrá Ostrava...

Kdo hledá štěstí ve světě,
kotví někde v přístavu,
nepotká takovou na planetě,
děvuchu, věrnou Ostravůůů...

Fajnová ostrá Ostrava,
pod kůži hloub se dostává

MAKÁM, CVAKÁM

Intermezzo:

Dříve se fářalo, muzika hrála,
tam, kde je montovna, šachta stála.

Dříve se těžilo černé zlato,
dnes rubem u pásu a co za to?

100 roků v šachtách žili, fářali, mlčeli,
100 roků dřiny v dole, chléb s uhlím svačili,
100 let v rubáních na čelbách razili,
svaly v železo tuhly, hajcmany nosily.

Makám, cvakám, nosím bednu,

dojdu domů, sebou šlehnu.

Když tak ležím, napadá mne
z postele se ještě zvednu.

Hajcman, stojky, bazaly,

svou duši tam nechali,

kolem huby med mazali,

doly zavíraly...

Dnes žijem u pásu, není tam uhlí,

kde, kam, co zasunout robot k nám mluví!

Vy, české hlavičky, voláme, kde jste?!

Zůstaly ručičky, jsou zlaté, vězte!

Makám, cvakám...

Hajcman, stojky, bazaly,

v montovných duši nechali,

100 let jak voda uběhlo,
jsou pásovými vazaly.

Úkony dokola na linkách robíme,
směna za směnou jde,
noci nenaspíme,
v taktu se hýbat snaž, raz, dva, tři,
další takt, kolečka v soukolí jsme
za miskou rýže fakt!

Makám, cvakám...

Co nám dá odvahu, sílu nejvíce,
hlavičky, pomozte myšlení evoluce?

Stavějme komplexy,
stavějme města,
ne jenom montovny,
to je ta cesta.

Nananana...

KNEDLÍK

Vypni televizi, přestaň se cpát,
do shopu velkou lupu vem,
přemýšlej, uvažuj, obaly prostuduj.

Bo... do jídel vhodný glutaman sodný,
zvýrazňovač chuti čipsy nutí,
proč znějí sirény, z čeho migrény?
V shopu pro elity žrádlo dvojí kvality?

Hej! Na knedlík mi nešahej! 3x

Z odpadního zdroje dováží hnoje,
nehty, kopyta čuníků, štětiny,
pekařů mánie, vlasy z Asie,
co tě nezabije, tě posílí.

Nápoje, džemy, jogurty, žvýkačky,
libo cukrovinky za všechny kačky,
košenila, karmín, člověk na to kouká,
E120, fakt je to z těl brouka?

Hej! Na knedlík mi nešahej! 3x

Azorubin, dehet známe, tér,
polévka bez barvy není košer,
E122 v marmeládách,
dehet na silnicích, také v limonádách.

Oranžáda oranžovější,
malina malinovější,
hrášek zelenější,
vánočka žlutější,
kola kolovější,
zmrzka šmoulovější.

Hej! Na knedlík mi nešahej!

KLEPÁČ

Venku jsme lítali
s otevřenou náručí,
starší říkali
život vás naučí.

Vzpomínám
žádný Facebook,
žádné ťuky, ale hokejky,
kanady, puky,
my hráli na plný pecky,
někdo Tretjak, jiný byl
Gretzky.

Iglu jsme stavěli,
plácek vodou zkrápěli,
rampouchy brali do ruky,
chutnaly jak nanuky,
ve sněhu zapadlí lepší,
rampouch než zábradlí.

Venku jsme lítali
s otevřenou náručí,
starší říkali
život vás naučí.

Jsme ve věku,
co měli ve třídě Gustava,
pro mladé jako z pravěku

dnes hůře se vstává.

Vzpomínám

ke štěstí stačilo,

ADHD nebylo (no),

nic moc zvláštního,

mladý zdravil staršího.

Iglu jsme stavěli...

Zkušení říkali...

KECY

Pohledy z očí do očí,
vrány letí, dotazy,
den společného výročí,
růže vadnou u vázy.

Tolik společného mívali jsme přeci,
nic z toho nezbylo,
kecy, kecy, kecy...
Balíš si věci, hezky už bylo...

Naproti sobě tváří tvář,
ruce máš založené,
v okně se mihne měsíční zář,
ticho zlověstné.

Tolik společného...

Hlavu lámeme si, nerozumíme si,
mluvíme spolu přeci stejnou řečí,
věty klademe si, nikdo neodpoví,
do slabin slova koušou, hodně to bolí.

Mluvím na tebe, mluvíš na mne,
krb dohasíná, ze slov zebe,
teplo hřeje marně „Je t'aime“ Brella oživit?

Věty z úst letí netopýří tmou,
smrtihlav s námi v pokoji,

heslo studené slovo, dotyky přes sklo,
nejsi už můj, nejsem tvou.

Jazykolamy

Měla babka v kapse vrabce, vrabec babce v kapse píp.

Zmáčkla babka vrabce v kapse, vrabec babce v kapse
chcíp.

Pudl prdl pudr... pudr prdl pudl, slyšel sysel? Slyšel!

Vyšel! Pudl prdl pudr... pudr prdl pudl, vyšel sysel?

Tiše přišel.

Tralalala...

Kolouch kohout s mouchou mnohou s hloupou
chloubou houpou nohou plavou dlouhou strouhou
ouzkou chroupou oukrop s houskou.

Kotě v bytě hbitě zamotává nitě. Šuškali ještěrky na
štěrku.

Treska tleskla Terce. Terka tleskla tresce, rak a krab měli
prak.

Tralalala...

Není spaní jako spaní, ale spaní s paní, to je spaní.

Splaskla piksla z plexiskla, z plexiskla piksla splaskla.

Poslali mě naši, aby přišli vaši, když nepůjdou vaši, tak
nepůjdou naši. Poslali mě k vašim, aby přišli k našim
když nepřijdou vaši, tak nepřijdou k našim.

Tralalala...

HRABOŠ

Hrabe, hrabe, hrabe! Na zahradě zas a zase!
Úrodu mou spase, spase! Ryji rýčem, jsem jak prase!
Snídá cibulky narcisů, okusuje mrkev mou,
kořínky jabloní, mne snad odvezou.

Moja v pergole na stole lomí rukama, ječí,
synek petardu má v ruce, nad záhonem klečí,
děd startoval v3esku, tůroval traktor,
soused přišel s nápadem, dej do díry cvikátor. (vibrátor).

Ref.: Mně z toho hrabe, hrabe, hrabe!

Jak on hrabe, hrabe, hrabe!

Hraboš hrabe, hloubí díru,

hryže, kouše, nezná míru!

Mně hrabe, hrabe, hrabe!

Ta sviňa hrabe, hrabe!

Petržel, lusky hrachu sobě hrabe, nezná strachu!

Brokovnici dávám k líci, kde je hajzlík malinký?

Za zády se mi směje, okusuje brusinky,
začínám být nepříčetný, pouštím autogen,
stačí malý plamínek, hraboš letí z díry ven!

Válku s hrabošem jsem vyhrál, křičím juchuchuchuchu!

Zahrada s hrabošemi, barák letí do vzduchu!

Na zahradě velká díra, hraboš hrabe, hrabe dál.

Jiný hraboš podobnou má, nápis Blanka na ní stál.

Ref.:

To byl tunel všech tunelů, hraboši miliardy maj,
když zaprší, káble vlhnou, bude splavný jak Dunaj!

HOMO MOBILIS

Než si boty obuji,
mobil v ruce chatuji,
v MHD zasurfuji,
na WC s kalhotami,
data stahuji.

Řídím, bluetooth zapínám,
na mně si mluv, nevnímám,
SMS, maily, MMS,
Facebook, Instagram,
tisíce přátel mám.

Mailuju, chatuju,
cinkla mi zpráva,
tři brady narostly,
která je pravá?
Shrbení za chůze,
do školy, do práce,
dav skloněných hlav,
nová generace!

Ref.: Chachacha, ťukyťuk, lajkujem,
chachacha, ťukyťuk, chatujem,
chachacha, ťukyťuk, twitujem,
smajlík, ťuky kuk!!! Tisíce přátel má!!!

Na iPhone ťukám ťuki ťuk,
jakoby ťukal celej pluk,

změnou by se jeden lek,
evoluce mění ruce
v textovací pařátek.

Nejsme habilis,
nejsme erectus,
z homo sapiens
roste nový druh.

Nad iPhonem ohlí,
snižujem těžiště,
zda homo mobilis,
řekneme si příště.

Mailujem, chatujem,
cinkla mi zpráva...

Ref.: Chachacha...

HALO MILÁ MÁ

Haló, milá má, mezi námi velká voda.

Haló, milá má, špatný signál, velká škoda.

Zdá se mi, s tebou usínám po tvém boku.

Dávno s tebou usínal, to je roků.

Ref.: Vzpomínky naše ukazují pod peřinou, spolu bývalo líp.

Divoké vody, obzor v dáli, toužím být s tebou, tě u sebe mít.

Volám, haló, úúú, volám, špatný signál.

Loukou vonící jsi pod kůží, hloub Tě tam mám.

Člověk s velkým Čé jsi, s tebou rád usínám.

Zdá se mi, s tebou usínám po tvém boku.

Dávno s tebou usínal, to je roků.

Ref.

Od nácti s tebou, jak jeden den, tys přístav můj.

Slib dali si, jedno tělo, tys má a já tvůj, tys má a já tvůj.

EJ LÁSKO, LÁSKO

Ej lásko, lásko, ty nejsi stálá,
jak ta voděnka mezi brehama.
Ej lásko, lásko, ty nejsi stálá,
jak ta voděnka mezi brehama studená.

Kdybych sytil druhé, sebe obětoval,
neměl lásku, bych světlo
pod peřinu schoval.
Kdybych hory přenášel,
neměl lásku,
nebyl bych nic, volám z plných plic.

Ej lásko, lásko...

Kdybych píseň složil,
neměl lásku (byl bych),
dunící kov – škoda slov.
Kdybych hory přenášel,
neměl lásku,
nebyl bych nic, volám z plných plic.

Ej lásko, lásko...

Voda uplyne, láska pomine jak ten lísteček na rozmarýně.
Voda uplyne, láska pomine jak ten lísteček na rozmarýně zeleném.